

Zuzana Slačálková: Soubor budov Českého rozhlasu na Vinohradech v Praze

Posudek bakalářské práce

Tématem bakalářské práce Zuzany Slačálkové jsou architektonické proměny areálu rozhlasu, který se postupně vrstvil od 20. let 20. století až do jeho závěru. Práce postupně představuje jednotlivé budovy z hlediska výchozí urbanistické situace, funkčních požadavků i architektonického řešení. Do příběhu rozhlasových domů je včleněn jak areál sousedního Transgasu, který výrazně redefinoval urbanistické prostředí rozhlasového bloku, tak intermezzo v podobě novostavby rozhlasu na Pankrácké pláni, který měl areál na Vinohradské třídě původně zcela nahradit.

Urbanistický úvod práce je komplexní a přínosný. Představení jednotlivých architektonických etap je poměrně zdařilé a text vytváří vnitřně propojený celek, který umožňuje pochopit proměny areálu v jejich provázanosti a komplexnosti. Těžištěm práce by mě být architektonický výklad jednotlivých etap. Z tohoto hlediska je škoda, že se je autorka nepokusila ještě více včlenit do dobového architektonického kontextu a tak podtrhnout vlastní tezi o mikrosvětě, v němž se odehrají významné momenty z dějin architektury a urbanismu 20. století. V rámci hlubšího propracování by se parně i lépe začlenila kapitola o Transgasu a rozhlasu na Pankráci, která v předloženém podání trochu vybočuje z vlastního sledovaného tématu. Slabinou práce je obrazová příloha, která je až příliš výběrová a neumožňuje ověřit přednesené teze o architektuře či uspořádání budov. Propracovanější by mohl být také závěr textu, který spíše resumuje již řečené, aniž by přinesl nové pohledy či otázky které by problematiku dále posunuly.

Přes tyto dílčí výhrady soudím, že předložená práce je zajímavá a z hlediska celkového pohledu na vývoj areálu rozhlasu i přínosná. Doporučuji ji proto k obhajobě a jako hodnocení navrhuji velmi dobře.

V Praze, dne 13. 6. 2018.

PhDr. Richard Biegel, Ph.D.